

ŠTEVERJANSKI VESTNIK

Števerjan - Trg Svobode, 6 — izdaja S.K.P.D. »Francišek B. Sedež« iz Števerje — Registriran na sodišču v Gorli, dne 7. marca 1968, št. 72

OPREMLI: ČLANI DRUŠTVA

UREDILCI: IVAN VOGRČ (glavni urednik), JURIJ HLEDÉ, ANDREJKA HLEDÉ, VALENTINA HUMAR, SILVANA VOGRČ, HADRIJANA CORSI,
ANITA TOMAŽČ, EDI HLEDÉ (odgovorni urednik) — Lasten tisk

Spedizione in Abb. Postale - comma 27, art. 2, legge 549/95 - Filiale di Gorizia

LUGLIO - NOVEMBRE 1996 - N° 3

Števerjan, julij-november 1996 **Leto** XXVIII **Štev.** 3

V nedeljo, 5. maja smo letos s slovesno službo božjo obhajali praznik našega župnijskega zavetnika sv. Florijana mučenca. Pri tem smo se spomnili tudi 70 - letnice posvetitve naše župnijske cerkve. Slovesno mašo je daroval gospod Jožko Kragelj, župnik v pokoju. Prav lepo nam je v daljšem govoru spregovoril o tem, kaj pomeni vsakemu kristjanu župnijska cerkev.

Poglejmo, kako je časopis "Goriška straža" poročal najprej o blagoslovitvi nove cerkve v nedeljo, 29. novembra 1925 potem pa še o posvetitvi cerkve v torek, na praznik sv. Florijana, 4. maja 1926 in kako so naši predniki te dogodke spremljali ter se veselili, ker so po 10 letih spet imeli svojo cerkev:

"Goriška straža", 19.12. 1925, stran 3

ŠTEVERJAN

(Zakasnelo.) V nedeljo dne 29. novembra 1925 smo imeli velik cerkven praznik - blagoslovitev nove cerkve! Popoldne tega se je pa razvila procesija iz kapelice "v dvoru" v novo blagoslovljeno cerkev, kamor so dekleta nesla ozaljšan Marijin kip. Pri procesiji je igral "Goriški godbeni krožek" in vrli cerkveni pevski zbor je prepeval Marijine pesmi. Pridigovali so nam čč. gg. dr. Mirko Brumat, podgorski kurat St. Stanič in naš gospod Ciril Sedej, ki ima velike zasluge pri obnovi nove cerkve. K sveti maši in procesiji je prihitelo mnogo ljudi iz Brd, da celo iz Gorice. Ves Števerjan je bil prisoten. K lepo uspeli procesiji so pripomogli posebno šolski otroci in dekleta. "Dekliški krožek", kakor druga dekleta so poklonila Mariji darov, kar jim bodi v Čast! Ta dan je bil za Števerjan eden najlepših po vojni.

Tem potom naprošamo slavno županstvo, da bi ukrenilo, da bi se popravila pot, ki pelje k cerkvi. Saj kamenje naj odstranijo. Pa brez zamere.

"Goriška straža", petek, 7. maja 1926, stran 3

ŠTEVERJAN

V torek 4. maja 1926 na praznik sv. Florijana smo imeli pri nas izredno slavlje: posvetili smo novo cerkev. Na predvečer je prinesel prevzvišeni knezonadškof, kakor je običajno, relikvije svetnikov. Verniki so potem celo noč čuvali in molili pred njimi. Zjutraj, ko je sivolasi vladika prišel k nam, se je ob 8. uri vršil slovesni sprejem. Ob navzočnosti številnega občinstva, učiteljstva, šolske mladine in orožnikov so pozdravili nadškofa g. kurat, g. župan in mala deklica, ki mu je poklonila šopek krasnih nageljnov. Nadškof se je prisrčno zahvalil in poudaril zlasti veliko važnost dneva. Potem se je vršila slovesna posvetitev, ki je zelo dolgotrajna. Občudovali smo nenavadno čilost in svežost prevzvišenega, ki je vodil obrede in imel na mnogoštevilne vernike tudi lep, pomemben cerkven nagovor. Razlagal je globoki zamisel izvršenih obredov ter prav očetovsko svaril pred raznimi pogubnimi razvadami. Cerkveno slavlje je zaključila sveta maša, ki jo je okrog poldneva bral domači g. kurat.

26. FESTIVAL - ŠTEVERJAN 1996

5., 6. in 7. julija je v Števerjanu potekal tradicionalni 26. festival narodnozabavne glasbe Števerjan '96, ki ga je organiziralo Slovensko katoliško prosvetno društvo "F. B. Sedej". Dva tekmovalna večera sta tokrat odprla zamejska ansambla: Briški odmev iz Števerjana v petek, Zamejski kvintet s Krasa pa v soboto. Za njima se je zvrstilo še 12 oz. 13 ansamblov iz matične domovine. Stokovni komisiji za glasbo, ki so jo sestavljali Frac Lačen iz Ptuja, Vladimir Čadež in Črtomir Nanut iz Nove Gorice, Tullio Možina iz Trsta, Florjan Lango, Valentina Humar, Lojze Hlede in Boris Hladnik iz Števerjana, je predsedoval predsednik društva "F. B. Sedej" Marko Terčič. Določitev finalistov ni bila lahka naloga, saj je bila konkurenca kar dobra, izvajalska raven nastopajočih pa visoka. Na nedeljskem koncertu so nastopili: *Briški odmev* iz Števerjana, *Laufarji* iz Cerkna, *Štrk* iz Ljutomera, *Nanos* iz Višenj pri Colu, *Baroni* iz Straš, *Bobri* iz Brezovice, *Fraj Kinclari* iz Maribora, *Blegoš* iz Gorenje vasi, *Zamejski kvintet* s Krasa, *Fantje s Klančka* iz Desternika, *Cvet* iz Radeč, *Zarja* iz Tržiča, *Toplišek* iz Rogaške Slatine, *Primorski fantje* iz Pirana in *Kogras* iz Spodnje Kungote. Festivalna pravila določajo, da se predstavijo prijavljene skupine na tekmovalnem večeru z eno izverno skladbo, ki bo prvič izvedena v Števerjanu, ob pripustitvi v finale pa morajo ansambli poseči v železni repertoar znanih narodnozabavnih uspešnic. Občinstvo naj bi z glasovnicami določilo najboljšo izvedbo znane melodije. Letos je najbolj navdušil občinstvo Zamejski kvintet s skladbo Veseli svatje ansambla *Bratov Avenik*. Nagrada je bila v višini enega milijona lir. Strokovna komisija za glasbo pa je ostale nagrade takole prisodila:

a) **nagrada za najboljši ansambel** festivala (2 milijona lir) in trofeja društva "F. B. Sedej" - Primorski fantje iz Pirana;

b) **nagrada za najboljšo vokalno izvedbo** (700 tisoč lir) - ansambel Kogras iz Spodnje Kungote;

c) **nagrada za najboljšo izvedbo kvinteta** (500 tisoč lir) - ansambel Laufarji iz Cerkna;

č) **nagrada za najboljšo izvedbo tria** (500 tisoč lir) - ansambel Fraj Kinclari iz Maribora;

d) **nagrada za debitanta** - ansambel Baroni iz Straš.

Gost nedeljskega večera je bil ansambel Fantje z vseh vetrov, ki so stari znanci našega festivala. Med nestrpnim čakanjem na razglasitev so nam priklicali v spomin svoje uspešnice, kot je bila npr. skladba Sosed, dober dan.

Strokovna komisija za besedilo, ki so jo sestavljali Irma Rauh, Franko Žerjal in Franka Padovan, je letos težje izbrala zares dobro in prepričljivo besedilo. Teme se prevečkrat ponavljajo, vse preveč se prepeva o ljubezni, mami, rožah, letnih časih, domovini. Pozablja pa se na ljudske običaje, vedre, lahkotne pesmi. Komisija je za najboljšo besedilo izbrala Vaški ples avtorice Nadje Švara. Pesem je vedra, lahkotna, napisana v duhu ljudske tradicije, v kateri ni globokih in visokih misli; je pesem za ples, refren pa to še poudarja.

V Sedejevem domu so bile v festivalskih dneh na ogled slike iz suhega cvetja domačinke Dore Maraž. Društvo "F. B. Sedej" je ob festivalu, kot običajno, izdalo priložnostno brošuro z vsemi podatki o festivalu. Vreme je bilo vse tri večere zelo naklonjeno, tako da je privabilo v Števerjan številno občinstvo iz zamejstva in Slovenije. V nedeljo se je med borovci kar trlo ljudi; beležili smo rekordno število prisotnih.

Ker je festival res velika manifestacija, terja od števerjanskega društva tudi finančno breme, zato so letos kot pokrovitelji priskočili na pomoč Briška gorska skupnost, Svet slovenskih organizacij, Rai - Radio Trst A, RS Ministrstvo za zunanje zadeve - Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu, TV Primorka. Posebno podporo so zagotovili: Gradbeno podjetje Hlede Alojz Ivan, Palace hotel, Katoliška knjigarna, podjetje Corsi Hadrijan, Pintar Aleksander, Terpin, Kosič, Šuligoj Marko, vinogradniki Humar Marčelo in Marino, Komjanc Simon, Mužič Alojz, Pintar Boris in Anton, Skok Edi in Armando, Zadruga Št. Florjan in zobotehnični laboratorij Virodent doo.

Program je povezoval in napovedoval dolgoletni prijatelj festivala Marjan Šneberger. Za razsvetljavo je poskrbel Branko Terčič, sceno je prispeval Hijacint Jussa, za ozvočenje pa sta odgovorna Niko Klanjšček in Igor Devetak. Poleg vseh teh, je za šankom v bufetu mrgolela številna mladina, ki je pripravila celotno prizorišče festivala. Njihova imena niso nikjer zabeležena, da pa je praznik brezhibno potekal vse tri dni, je najprej njihova zasluga. Tudi društvo "F. B. Sedej" se prav lepo zahvaljuje vsem, ki so z veliko dobre volje prišli na pomoč in prispevali del svojega prostega časa. Festival zahteva veliko dela in naporov, a smo prepričani, da se v družbi pozabi na utrujenost in delo lahko postane še prijetno!

Mihael Corsi je v uvodu v brošuro tako zapisal: *"Vsakič, ko se v nedeljo zvečer ugasnejo festivalske luči, nam je tesno pri srcu, kajti vsak od nas je nekaj prispeval k uspehu prireditve in od nje tudi nekaj prejel. Ko vse utihne in ko s pogledom še enkrat objameš prostor pod borovci, imaš občutek, da v ušesih zvenijo najlepše viže festivala, kot da bi jih igral nekdo skrit med borovci, festivalske viže, ki iz leta v leto postajajo uspešnica in takorekoč himne naših ljudi."*

Valentina Humar

IZREDNA OBČINSKA SEJA V ŠTEVERJANU

V petek, 19. julija, je bilo na pobudo nekaterih bivših občinskih svetovalcev v Števerjanu družabno srečanje vseh povojnih občinskih svetovalcev te briške vasi. V novi gostilni Koršič na Sovenci so se zbrali še živeči občinski možje in žene, ki so bili od leta 1951 do danes izvoljeni na listah Demokratične

fronte Slovencev, današnje Občinske enotnosti in Kmečkodolavske zveze, predhodnice Slovenske skupnosti. Na povabilo župana Hadrijana Corsija se jih je odzvalo približno 48. Na žalost je 18 svetovalcev danes že pokojnih. Med prisotnimi smo zabeležili najstarejšega svetovalca, 89 - letnega Danijela Miklusa, ki je bil izvoljen v prvi občinski svet ob obnovitvi občine leta 1951. Družabnosti se je udeležil tudi najmlajši svetovalec, ki opravlja svojo funkcijo od zadnjih volitev aprila 1995, to je 21 - letni Marjan Drufovka.

Na začetku je izrekel pristržno dobrodošlico župan in gostitelj Hadrijan Corsi. Povedal je, da je dal predlog za tako srečanje domačin in dolgoletni odbornik Armando Skok. Hadrijan Corsi je poudaril, da pomeni večer velik korak naprej za složnost med upravitelji po dolgoletnih strankarskih spletkah ob občinskih volitvah. Prav je, da se sovaščani srečajo ob kozarčku in pogrnjeni mizi ter vsaj ob takih trenutkih pozabijo na politične zdrahe. Podčrtal je, da so v povojnih letih upravljali števerjansko občino samo slovenski ljudje, zato se je še posebej spomnil treh pokojnih županov (Rudolfa Maraža, Hermenegilda Podversiča in Ivana Cigliča) in vseh odbornikov, ter svetovalcev, ki so v hudih povojnih letih skrbeli za vas in prenašali slovensko besedo iz roda v rod.

Med prisotnimi se je razvilo prijetno vzdušje. Za zaključek so slovesno zapeli *Žive naj vsi narodi* z željo, da bi bili prihodnji rodovi v Števerjanu ponosni predvsem slovenstva ne glede na strankarsko pripadnost.

ŠTEVERJANSKI OBČINSKI SVETOVALCI OD LETA 1951

Cibini Silvan - Sovenca - od 1985;
Ciglič Ivan - Klanec - od 1951 do 1956 - župan od 1953 do 1954;
Colja Ladislav - Jazbine - od 1951 do 1956;
Corsi Hadrijan - Sovenca - od 1965 - župan od 1995;
Černic Anka - Gaberski konec - od 1980 do 1985 in od 1995;
Dorni Mirjam - Križišče - od 1995;
Drufovka Marjan - Ščedno - od 1995;
Gabrovec Albert - Klanec - od 1951 do 1956;
Gravnar Jožef - Ščedno - od 1956 do 1961;
Hladnik Boris - Sovenca - od 1975 do 1985;
Hlede Alojz - Ščedno - od 1951 do 1970;
Humar Dominik - Klanec - od 1995;
Humar Ivan - Križišče - od 1975 do 1980 in od 1985 - župan od 1985 do 1995;
Humar Jožef - Križišče - od 1956 do 1961 - od 1965 do 1970;
Humar Marčelo - Valerišče - od 1961 do 1970;
Juretič Alojz - Ščedno - od 1985 do 1995;
Klanjšček Ciril - Klanec - od 1956 do 1961 in od 1965 do 1975;
Klanjšček David - Križišče - od 1985 do 1990;
Klanjšček Ivan - Klanec - od 1990 do 1995;

- Klanjšček Stanislav - Valerišče - od 1956 do 1985 - župan od 1965 do 1985;
Klanjšček Valentin - Jazbine - od 1961 do 1965 in od 1970 do 1975;
Knez Helena - Ščedno - od 1970 do 1980;
Komic Albin - Križišče - od 1961 do 1965;
Komic Franc - Ščedno - od 1951 do 1956; od 1975 do 1980 in od 1985 do 1990;
Komjanc Simon - Valerišče - od 1970 do 1985;
Koren Franc - Ašči - od 1951 do 1961;
Koren Martin - Ašči - od 1990 do 1995;
Koršič Ivan - Sovenca - od 1956 do 1965;
Koršič Jožef - Jazbine - od 1951 do 1956;
Koršič Rudolf - Jazbine - od 1975 do 1980 in od 1985;
Kristančič Marjan - Jazbine - od 1990 do 1995;
Lango Florijan - Ščedno - od 1995;
Mahnič Ernest - Jazbine - od 1985 do 1988;
Maraž Franc - Valerišče - od 1985 do 1990;
Maraž Ignac - Klanec - od 1951 do 1961;
Maraž Jožef - Ščedno - od 1951 do 1956;
Maraž Rudolf - Sovenca - od 1951 do 1953 - župan od 1951 do 1953;
Miklus Danijel - Ščedno - od 1951 do 1956;
Miklus Darko - Ščedno - od 1985 do 1995;
Miklus Hadrijan - Ščedno - od 1961 do 1965;
Miklus Ivan - Ščedno - od 1980 do 1995;
Miklus Mario - Ščedno - od 1965 do 1975;
Mizerit Riccardo - Klanec - od 1990 do 1995;
Mužič Alojz - Križišče - od 1961 do 1985;
Mužič Bogomir - Dvor - od 1961 do 1970;
Padovan Franka - Ašči - od 1995;
Pintar Aleš - Bukovje - od 1975 do 1985;
Pittoli Silvan - Valerišče - od 1985 do 1995;
Planinšek Florijan - Križišče - od 1980 do 1995;
Podveršič Hermenegild - Valerišče - od 1951 do 1965; župan od 1954 do 1965;
Prinčič Izidor - Jazbine - od 1965 do 1975 in od 1985;
Prinčič Jožef - Jazbine - od 1975 do 1985;
Pušnar Orlando - Jazbine - od 1956 do 1961;
Skok Armando - Jazbine - od 1961 do 1985;
Simčič Jožef - Ščedno - od 1975 do 1985;
Škorjanc Albin - Klanec - od 1956 do 1961;
Štekar Alojz - Jazbine - od 1951 do 1956;
Štekar Bruno - Klanec - od 1970 do 1975;
Štekar Damijan - Klanec - od 1990;
Štekar Venceslav - Valerišče - od 1951 do 1975;
Terčič Zdenko - Bukovje - od 1956 do 1975;
Terpin Ciril - Križišče - od 1956 do 1985;
Terpin Emil - Ščedno - od 1965 do 1985;

Tomažič Jožef - Gaberski konec - od 1951 do 1961;
Vogrič Ivan - Klanec - od 1985 do 1990 in od 1995;
Vogrič Jožef - Ašči - od 1980 do 1988;
Vogrič Lucijan - Klanec - od 1961 do 1965.

TRGATEV '96

Letošnja trgatav je bila za nas zopet neka posebnost in to ne v dobrem smislu, saj smo imeli na žalost slabo vreme, kakor se to dogaja že nekaj let, z vsemi svojimi posledicami na kvaliteti bodočega vina. V prejšnji številki našega lista, smo se prezgodaj pohvalili, da je letošnje odlično cvetenje grozdja obetalo dobro letino. Spoznali pa smo, da je letos trta obrodila preveč jagod na vsakem grozdu, ki so dozorevale in se debelile, tiste jagode pa, ki so ostale zaprte v grozdu in bile tako stisnjene od drugih jagod, so počile in začele gnjiti, gnjiloba pa je počasi prešla na druge sosednje jagode, postopoma pa je okužila cel grozd. Najbolj podvržena sorta taki gnjilobi, je bil sivi pinot, saj so se na tej trti pojavili prvi napadi gnjilobe že v prvih dneh meseca avgusta, ko je bilo grozdje še zeleno in je do trgatve manjkal še cel mesec. Do takrat pa je gnjiloba pokvarila od 20 do 30% pridelka. Prepričan sem, da bi utrpeli kmetje manjšo škodo, če bi se ob cvetenju četrina jagod usula, jagode pa, ki bi ostale na grozdu bi ne mogle začeti gnjiti.

Ko so kmetje videli, da je grozdje začelo gnjiti, vremenske razmere pa niso obetale nič dobrega, so s trgatvijo začeli že v prvih dneh meseca septembra (od 12 do 15 dni prej kot lansko leto). Trajala je skoraj do konca septembra za bele sorte grozdja. Letos, z razliko od prejšnjih let, nismo trgali zaporedoma vse sorte: med eno sorto in drugo smo počakali nekaj dni, če je bilo to mogoče, da je ta bolj dozorela.

Grozdje, ki smo ga letos potrgali, je potrebovalo večjo pozornost pri kletarjenju, saj je pretila nevarnost, da bi se v moštu zvišal odstotek ocatne kisline in bi tako postalo vino nestabilno za bodoče ustekleničevanje. Tako je bilo torej potrebno, da smo se držali navodil, za ustrezno kletarjenje, sposobnih enologov.

Več kvalitete bomo imeli letos pri črnih vinah, saj zori črno grozdje pozneje in je bolj odporno vremenskim razmeram. Proti koncu septembra se je vreme nekoliko izboljšalo in je tako trajalo do prve polovice oktobra. Na vsak

način, se ne smemo pritoževati niti na kvaliteto belih vin, saj obeta tudi ta kar dobre rezultate.

Kar se tiče cene grozdja, je ta ostala na nivojih lanskega leta, to se pravi, da se suče okrog 2.000 lir na kilogram. Vidno je, da so znaki krize, ki se je pojavila pred tremi leti, že mimo. Dobra volja in potrpežljivost kmetov sta pokazali, da se da s kvaliteto grozdja in vina premagati vsako krizo. Dokaz temu je dejstvo, da so naše kleti skoraj brez zaloga starega vina, to pa bo zmanjkalo preden bo novo v prodaji.

Ivan Vogrič

OBČNI ZBOR SEKCIJE SLOVENSKE SKUPNOSTI ZA ŠTEVERJAN

V petek, 25. oktobra, smo imeli v Sedejevem domu v Števerjanu občni zbor sekcije Slovenske skupnosti za Števerjan. Prva točka dnevnega reda je bila izvolitev predsednika občnega zbora. Za to funkcijo je bil izbran Mihael Corsi, ki je povezoval celoten večer. Sledil je pozdrav predsednika sekcije. Ivan Vogrič je najprej pozdravil vse goste, prijatelje in somišljenike Slovenske skupnosti v Števerjanu. Povedal je, da je občni zbor potreben iz dveh razlogov: prvič zato, ker se bližajo pokrajinski in deželni kongresi naše stranke, za kar je potrebno, da se najprej sekcije preuredijo; drugič pa, da se po treh letih pregleda opravljeno delovanje sekcije. Zadnji občni zbor je bil namreč pred tremi leti, ko so bili zastavljeni temelji bližajočih se volitev, katere smo tudi zmagali in tako po desetih letih ponovno pridobili upravo števerjanske občine. Prav to dejstvo je dobro podčrtal tajnik Dominik Humar v svojem poročilu, kjer je izčrpno pokazal vse delovanje sekcije v zadnjih treh letih. Povedal je za ves trud, ki je bil vložen pri sestavi liste, s katero smo uspešno nastopili na občinskih volitvah leta 1995, in za vse napore, ki jih stranka vlaga za dobro upravljanje naše občine. S ponosom je povedal, da so seje vedno v polnoštevilni udeležbi članov in da je sekcija tesno povezana z domačim društvom "F. B. Sedej", ki priliva sekciji vedno nove - mlade sile.

Med gosti, ki so prinesli pozdrav občnemu zboru, velja podčrtati prisotnost dolgoletnega deželnega svetovalca Slovenske skupnosti dr. Dragota Štoka, ki je sekciji čestital za zares ugledno delovanje. Sekciji je podaril knjigo, ki jo je osebno izdal prejšnje poletje in govori o Andreju Zinku, dekanu in župniku na Občinah, ki je tu deloval kar 38 let in to v najhujših časih za slovenstvo v naših krajih: izpred prve svetovne vojne pa do končane druge. Podčrtal je tudi zaskrbljujoče stanje v katerem se nahaja Tržaška Kreditna banka prav v teh dneh. To dejstvo so podčrtali tudi drugi gostje, ki so mu sledili. Spregovorili so še Aleš

Figelj, pokrajinski tajnik Ssk; dr. Štefan Bukovec, pokrajinski predsednik Ssk; Marjan Terpin, deželni predsednik Ssk; Emil Vižintin, predsednik sekcije Ssk iz Doberdoba; Branko Černic, predsednik sekcije Ssk iz Sovodenj, ki je tudi predsednik Katoliškega Tiskovnega društva iz Gorice in je izbral tako priložnost, da se je zahvalil vsem Števerjancem, posebno pa gradbenemu podjetju Hlede, ki so na katerikoli način pripomogli k uresničitvi Kulturnega Centra Lojze Bratuž, ki je bil odprt prejšnji teden v Gorici. Spregovoril je še predsednik društva "F. B. Sedej", ki je še enkrat podčrtal povezavo med društvom in sekcijo. V imenu števerjanskega župana, ki je bil zadržan na slavlju 50- letnice ustanovitve Deželnega Gospodarskega združenja, je spregovoril odbornik števerjanske občine Roman Di Battista.

Sledila je razprava in razrešnica staremu odboru, nato pa volitve novega odbora. Predstavljena je bila samo ena lista, ki je bila soglasno sprejeta.

Večer smo zaključili, po starem običaju, z domačo kapljico in s prigrizkom.

Ivan Vogrič

LEP USPEH OPERETE "Pri belem konjičku"

V soboto, 19. oktobra, je bila v Gorici slovesna otvoritev obnovljenih prostorov Katoliškega doma, ki se bo odslej imenoval Kulturni center Lojze Bratuž. Za to priložnost je Zveza Slovenske Katoliške Prosvete iz Gorice priredila znano opereto Hansa Mullerja in Erika Charella "Pri belem konjičku", ki jo je uglasbil Ralph Benatzky. Za sodelovanje pri tej opereti so bili povabljeni vsi zbori, ki so preko društev vključeni v Zvezo. Tako so tudi člani našega zbora "F. B. Sedej" priskočili na pomoč združenemu zboru, ki v opereti nosi še kar veliko breme, saj mora prikazati kar osem prizorov. Skupne vaje za opereto so se začele že proti koncu lanske sezone; po kratkem poletnem premoru pa so se intenzivno začele že v zadnjem tednu avgusta, tako da je bila opereta pravočasno naštudirana. Vseh pevcev je bilo skoraj 60. Vodstvo pevskega in glasbenega dela operete je prevzel obetavni goriški dirigent Hilarij Lavrenčič, ki je v zadnjih desetih letih vodil že številne take pobude, ki jih je organizirala Zveza Slovenske Katoliške Prosvete. Njemu so pomagali trije korepetitorji: Michela De Castro, Valentina Pavo in Lucija Lavrenčič. Za glasbeno izvedbo je poskrbel 40 - članski Mladinski operni orkester, ki ga sestavljajo glasbeniki iz Dežele Furlanije Julijske krajine in Slovenije. Glavne vloge so prevzeli igralci Dramske družine iz Štandreža in Odra '90; tem je treba še dodati sopranistko Alenko Slokar in Nadjo Fabris, tenorista Dušana Kobala in baritona Martina Srebernič. Opereta predvideva tudi nastop otroškega zbora (Otroški zbor iz Doberdoba), godbe na pihala (Godba na pihala Vasilij Mirk s Proseka) in baleta (plesna skupina Urška iz Nove Gorice). Režijo celotnega dela je prevzel Emil Aberšek iz Nove Gorice, ki je dobro poznan na

Goriškem. Režiser si je tudi izmislil sceno, ki so jo zgradili možje iz Št. Mavra, Štandreža in Števerjana.

Kot vidite je bila opereta zelo zahtevna, saj združuje razne pevske, glasbene, igralske in plesne elemente, ki so najbolj značilni za delovanje naših društev, tako da je bilo delo najbolj primerno pri taki slovesni otvoritvi Kulturnega centra Lojze Bratuž, ker so pač tu predstavljena vsa naša društva, predvsem z mladimi silami in to v skupnem sodelovanju. Seveda so zaradi operete nekoliko utrpela vsa društva, ki so začela svoje redno delovanje s poldrugim mesecem zamude. Na vsak način se je splačalo nekaj žrtvovati, saj tako delo se ne izvede prav vsako leto. Vse pomisleke pa je odpravil uspeh, ki je poplačal ves trud.

Opereta je odlično uspela, saj so bile vstopnice vseh šestih predstav takoj razprodane. Predvidenim petim izvedbam je bilo treba dodati še eno predstavo in še je bilo povpraševanje po nadaljnjih izvedbah, vendar to ni bilo mogoče zaradi preobremenjenosti igralcev in orkestrašev, tako da je ostal še marsikdo brez vstopnice. Mogoče bo v januarju še kaka ponovitev!

Ivan Vogrič

VAHTI

1. november je dan vseh svetih, ko se spominjamo vseh naših pokojnih sorodnikov, prijateljev in znancev. V Števerjanu praznujemo ta praznik tako, da se najprej udeležimo sv. maše, za njo je komemoracija ob spomeniku padlim, kjer sodelujejo vaške organizacije (isto se ponovi tudi na Jazbinah). Popoldne je molitva, po kateri se zberemo na pokopališču, kjer molimo za naše rajne. Verjetno se bo nekaterih zdelo za naše čase čudno, da se vseh božjih obredov udeleži številna mladina. Po obisku dragih rajnih se naša klapa zbere pri enem izmed nas doma, tu pa je zabava zagotovljena. Letos smo se mnogoštevilni, bilo nas je približno 30, zbrali pri Janezu na Klancu, kjer je veselje trajalo pozno v noč. Pekli smo kostanj, peli lepe slovenske pesmi in se vsi skupaj veselili. Znašli smo se tako v hipu sredi pozne noči.

Kot vsako leto se ta praznik zaključí z obiskom na pokopališču ob grobu pokojne Alenke Černic, ki se je vsi z veseljem spominjamo. Tradicija je torej, da se vsako leto na 1. november ob polnoči zberemo ob njenem grobu, zapojemo ji nekaj pesmi, zmolimo in se tako, z mirnim srcem, poslovimo od naših rajnih.

Andrejka

DAROVI:

ZA CERKEV v Števerjanu: v spomin na pok. Ano Marijo Tacco sorodniki 100.000; v spomin na pok. Olgo Rojc sestra in družina 250.000; namesto cvetja na grob pok. Ivu Škorjancu žena in otroci z družinama 300.000, druž. Klanjšček 100.000, druž. Srebrnič 100.000, prijatelji sinov 330.000; v spomin na pok. mater druž. Kralj iz Trsta 100.000; N.N. 35.000; N.N. 50.000; Karlina Komic 50.000; za ogrevanje - N.N. 50.000, N.N. 50.000, Milka Mužič 50.000, Ema Planišček 55.000; N.N. 100.000; N.N. 100.000; N.N. 50.000; N.N. v zahvalo 200.000; N.N. 50.000; N.N. 20.000; namesto cvetja na grob pok. Karlu Gravnarju Jožef Stanič in hčere 150.000, Lojze Hlede Ščedno 50.000, Terpinovi 100.000, krstnemu botru 50.000, Slavica Gravnar 50.000; druž. Hlede (Ašči) za ogrevanje 50.000; N.N. 200.000; ob obletnici smrti moža J. T. 50.000; namesto cvetja na grob pok. Mariji Dornik tri sestre 60.000; N.N. za obnovo Sedejevega doma 100.000; v spomin na Fani Matjac Koršič Savina Planišček 50.000, Alojzija Koršič 50.000, druž. Corsi Hadrijan 200.000; Zora Sfiligoj 50.000; N.N. 100.000; druž. Komjanc Aleš 50.000; v spomin na pok. Dano Češčut druž. Komjanc Simon 300.000, druž. Komjanc Aleš 100.000; N.N. 100.000; letnik 1936 80.000; letnik 1926 ob srečanju 50.000; v spomin na pok. sestro Mihelangelo: sorodniki 150.000, Martin Komjanc 100.000, druž. Vrtovec - Komjanc 250.000; N.N. 100.000; v spomin na pok. mater Felicito Humar hči Veneranda 100.000; v spomin na pok. Julko Černic Brajnik druž. Komjanc Aleš 100.000, družini Komjan Simon in Pintar Aleš 100.000; N.N. 50.000; N.N. 100.000 lir.

ZA CERKEV na Jazbinah: N.N. 30.000; v spomin na pok. R. Decarlo hči Gloria 200.000, Michela in Gerardo Falcicchia 30.000; druž. Quel in Silvan Medvešček 100.000; v spomin na pok. Antona Klanjščka N.N. 50.000; Delinca Tronkar 50.000; N.N. 50.000 lir.

ZA ŠTEVERJANSKI VESTNIK: N.N. 10.000; N.N. 20.000; Pipan Egidij, Mavhinje 30.000; Avgusta Gravnar, Pisa 50.000; N.N. Sovenca 10.000 lir.

ZA CERKVENI PEVSKI ZBOR: N.N. v spomin na pokojnega prijatelja 50.000 ; v spomin na pok. Suzano Rožič vd. Humar darujejo otroci z družinami 100.000 lir; namesto cvetja na grob pok. Suzane Rožič in Humar N.N. 50.000, N.N. 100.000 lir.

Plemenitim darovalcem Bog povni!

NA SOVENCİ PRENOVLJENA GOSTILNA "KORŠIČ"

V nedeljo, 25. avgusta, je bila pri Koršičevih na Sovenci slovesna otvoritev prenovljene gostilne. Gostilna je bila na tem kraju že v starih časih, saj so se tukaj srečevali Brici, preden je bila postavljena meja, ko so hodili proti Gorice.

Otvoritveni govor in pozdrave je imel lastnik Hadrijan, ki je povedal, da odpira gostilno po desetletnem premoru zaradi obnovljenih del. Istočasno pa je tudi izročil objekt družini, da ga bo skrbno upravljala.

Na otvoritvi je pel domači pevski zbor "F. B. Sedej" pod vodstvom prof. Bogdana Kralja, pri katerem sodeluje cela Koršičeva družina.

Novi gostilni želimo obilo uspehov.

TELEVIZIJSKA REPORTAŽA O ŠTEVERJANU

V nedeljo, 21. julija, je ljubljanska televizija Slovenija 1 predvajala reportažo o Števerjanu v oddaji "Ljudje in zemlja". Oddaja je bila v celoti posvečena naši vasi od kulturnega, družbeno - političnega do kmetijskega delovanja.

Vas je najprej predstavil župan Hadrijan Corsi in na kratko povedal njeno zgodovino in današnje stanje. O kulturnem delovanju sta spregovorila Marko Terčič in Franka Padovan, predsednik in tajnica domačega društva "F. B. Sedej". Viden dokaz vsega delovanja pa so bili posnetki iz Števerjanskega Festivala, nastopi mešanega pevskega zbora "F. B. Sedej" in domačega ansambla "Briški odmev".

O kmetijstvu so spregovorili Aleš Komjanc, Lucijan Vogrič in Ivan Vogrič, ter Marčelo Humar. Aleš Komjanc je govoril o oljkarstvu, ki se predstavlja kot novost za naše kraje, tudi če je bilo to poznano pri nas do prve tretjine našega stoletja in daje možnost novih zaslužkov na kmetijskem področju.

Lucijan in Ivan Vogrič sta spregovorila o razvoju vinogradništva od starih časov, ko je to slonelo le na človeških rokah ali največ na živalski vpregi, do današnjih časov, ko se poslužujemo raznih strojev, ki olajšajo veliko naporov današnjega kmeta bodisi v vinogradu, kot v kleti, da se pridela čimbolj pristno in kvalitetno vino. Govora je bilo tudi o raznih podporah s strani Dežele, Države in Evropske skupnosti, ki so danes na razpolago kmetom, posebno mladim, za nakup orodja in raznih struktur za čim bolj ustrezno in moderno kmetijstvo.

Marčelo Humar je spregovoril o ustekleničenju in prodaji briškega vina. Povedal je, kako je treba stalno slediti zahtevam in razvoju tržišča in kako je treba tudi kupca zadovoljiti. Pokazal je tudi razna priznanja in odlikovanja, ki jih je prejel na raznih razstavah za najboljša vina.

Oddaja je lepo uspela. Na žalost je bila polovica reportaže posneta ob slabem vremenu, tako da ni mogla naša vas pokazati vsega svojega poletnega žara. Vseeno pa smo veseli, da nam je naša televizija Slovenija 1 posvetila vsaj malo pozornosti, da nas, preko nje, spoznajo širom po Sloveniji. Zgodi se namreč, da ponekod v Sloveniji sploh ne vedo, da živimo tu Slovenci in kar je verjetno še najslabše, da v sosednjih Brdih do nedavnega niso vedeli, da imamo v Števerjanu Festival narodnozabavne glasbe, ki je bil letos že 26. po vrsti.

Ivan Vogrič

SMRTI

Pokojna Justina Lipic vd. Mačus, se je rodila v Števerjanu 5. junija 1912 Jožefu in Rozaliji Karara in bila drugorojena od sedmih otrok. Postala je kristjanka pri krstu 8. junija 1912.

14. julija 1934, se je poročila s Tončetom Mačus - em. V zakonu sta imela štiri otroke, od katerih je živ samo še Tonče. Mož Tonče ji je umrl 10.3.1992. Od tedaj je ostala sama, zelo lepo pa je zanj skrbel sin Tonče, sosedo in socialna delavka. V tem času je bila bolj bolehná in je zato morala večkrat za daljši ali krajši čas v bolnišnico, najrajši pa je bila doma, čeprav je bila sama.

Nazadnje se ji je nenadoma poslabšalo, zgubila je zavest in po 25. urah smrtnega boja, je mirno zaspala.

Suzana Rožič vd. Humar

Velika množica Števerjancev, sorodnikov in znancev iz Gorice in sosednjih župnij je 3. oktobra pospremila na domačo božjo njivo mater, babico in prababico Suzano (Zano) Rožič vd. Humar s Klanca v Števerjanu, ki je umrla 1. oktobra. Somaševanje in pogreb je vodil domači dušni pastir ob pomoči g. Žbogarja in msgr. Močnika. Prepeval je domači zbor pod vodstvom organista Hermana Sreberniča.

Pokajnica se je rodila na Valerišču 8.9.1910 mami Jožefi Hlede in očetu Jožefu. V družini je bilo osem otrok. Leta 1915 je morala družina v begunstvo na Dobrovo pri Ljubljani, kjer je ostala do konca vojne. Tam je Suzana opravila dve leti osnovne šole. Ob vrnitvi v Števerjan niso več našli domače hiše, polje in vinogradi so bili razdejani. V skrbi za obnovo doma je leta 1922 umrl oče, pet let kasneje pa še mama, tako da so otroci ostali sami. Zaradi dolgov so morali prodati zemljo in hišo. Da so se preživljali, so hodili drugim kmetom hlapčevat in v dmino.

Zana se je leta 1933 poročila z domačinom Alojzem Humarjem. Novi dom ji je bila skromna hiša pri Skončevih v Klancu blizu Klanjščkovih. Tam je našla siroto Marjutco, za katero je odslej skrbela kot za svojega otroka. V zakonu sta se jima rodila sin Alojz in hči Dolores, po vojni pa še dvojčka Mirka in Dominik. V prvih letih zakona so si ob splošnem pomanjkanju sestre med seboj zelo pomagale.

Med drugo svetovno vojno so Nemci odpeljali Zano v zapor v Gorico. Doma je pustila majhna otroka sama, saj je bil mož v vojski. Ni obupala, bila je močna in je vedno zaupala v Boga. Leta 1962 je ovdovela. Da je mogla preživljati otroke, je odtlej sama obdelovala kolonsko zemljo. Bog ji je naklonil sedem vnukov, ki jih je imela zelo rada, posebno vesela je bila tudi petih pravnukov. Na dom v Števerjanu je bila močno navezana. V letih, ko je bila hiša v popravilu in je z družino sina Dominika stanovala na Livadi v Gorici, je vsak konec tedna zahajala

v Števerjan obdelovat vrt in na klepet k sosedom. V "novi dom" na Klancu se je vselila leta 1980. V zadnjih letih se je rada udeleževala srečanj za žene v Zavodu sv. Družine. Rada je hodila na župnijska romanja. Nazadnje je preživel nekaj mesecev pri sestrah v zavodu. Tam je bila zadovoljna in se je v miru pripravljala na zadnjo pot. V nedeljo, 29.9., je bila le nekaj ur, preden je padla v nezavest, pri maši in sv. obhajilu, ki je bilo njena popotnica; naslednji dan pa je že v bolnišnici, obdana od svojih otrok, prejela še bolniško maziljenje in sv. blagoslov za zadnjo uro. V torek je mirno zaspala v Gospodu. Vsi, ki smo jo poznali, ji želimo, da se spočije od mnovega truda in trpljenja, sam Bog pa naj bo njeno "prebogato plačilo".

Miroslav (Mirko) Škorjanc

Rodil se je v Števerjanu, hšt. 55 14. junija 1922. Oče je bil Karel, kmet in mati Uršula Bratuž. 18. junija je bil krščen v Števerjanu. Pri sv. birmi je bil v Pevmi 28. junija 1940.

Družina je bila revna, ker so bili koloni, pa tudi, ker so očetu, ki je bil trikrat poročen, prvi dve ženi umrli že po nekaj letih zakona. Vseh otrok je bilo osem: trije iz prvega zakona, ena iz drugega in štirje iz tretjega zakona.

Kot mlad vojak je bil odpeljan v Nemčijo, kjer je moral delati v vojni industriji. Po vojni se je srečno vrnil domov. Skupaj z očetom sta delala kot kolona na grofovi zemlji pa tudi pri drugih kmetih.

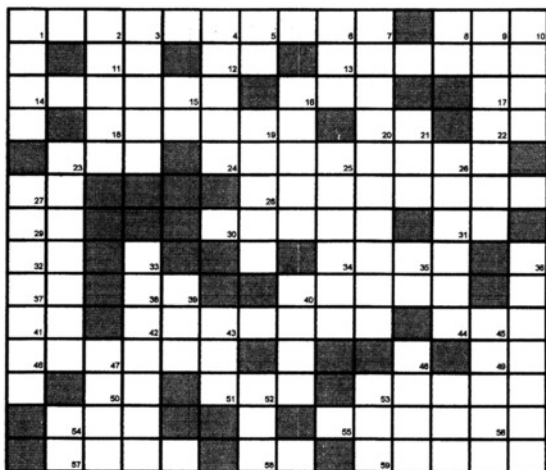
Ko je po agrarni reformi ostal brez zemlje in brez vira zaslužka, je iskal delo drugod in ga našel v tovarni. Ko je nekaj zaslužil, si je kupil nekaj zemlje in si postavil skromen dom. V pokoju je obdeloval tisto malo svoje zemlje.

Pred leti je opešal in je moral iskati pomoči v bolnišnici, kjer je dal svojim priložnost za izkazovanje ljubezni z obiskovanjem in dobrimi deli.

V torek, 15. oktobra zjutraj je zatisnil trudne oči in odšel, okrepčan z bolniškim maziljenjem k Očetu.

Pokojnim želimo naj se spočijejo v dobrem Bogu. Svojcem izrekamo globoko krščansko sožalje.

Križanka

Vodoravno: 1. znana pedagoginja 20. stol. (na 1.000 lirah); 8. enka, enica; 11. veznik; 12. rimska dvojka; 13. anemičen človek; 14. svetnik 29. septembra; 16. kdor ni lačen; 17. Anton Nanut; 18. živo bitje; 20. Osvobodilna fronta; 22. Genova; 23. član televizijske družine Robinson; 24. zbirka podatkov o bolniku; 27. Venezia; 28. okrasno drevo; 29. pijača starih Slovanov; 30. priimek mladega zamejskega kiparja (Aleksander); 31. Einstein Albert; 32. Lecce; 34. lev (angl.); 37. Ugo Foscolo; 38. Nova Zelandija; 40. kdor služi vojaščino; 41. Modena; 42. obratno od redkosti; 44. in (angl.); 46. kdor se ukvarja z vinarstvom; 49. osebni zaimek; 50. Kacin Anton; 51. Slovenska tiskovna agencija; 53. živali z urnimi zobmi; 54. reka skozi Avstrijo; 55. žival ki ljubi sir; 56. Edvard Kocbek; 57. znana goriška prireditev Flash...; 58. prva oseba množine; 59. trener ženske ekipe Govolley (Marko).

Navpično: 1. eden od staršev; 2. nobeden; 3. kjer sekamo drve; 4. gozd (latinsko); 5. silicij; 6. italijanska državna televizija; 7. glasbeni začetni glas; 8. Edi Majaron; 9. znani slapovi v Kanadi; 10. mozoljavost; 15. dva vokala; 16. velik kamen; 19. je lahko časovna, dolžinska ali merska; 21. priprava za sušenje las; 23. aparat za telefoniranje; 25. sorta vina; 26. žensko ime; 27. prostornina; 33. Anglija (orig.); 35. četrty in prvi vokal; 36. prvi slovenski pesnik; 39. živalski vrt; 40. tekočina brez katere ni življenja; 43. slovenski goriški skavti; 45. nor človek; 47. luknja v steni; 48. tipično oblačilo; 52. igralec Cruise; 53. znak v horoskopu; 54. Ivan Malavašič.

A'77